

[Glistrup]

det går langsomt – efterhånden begynder at gå op for socialdemokratiet, hvordan man skal indrette lovgivningen her i landet.

Der er i disse 33 punkter i lovforslaget nogle tekniske ubehjælpssomheder og kluntetheder, men det skal vi meget gerne hjælpe skatteministeren og socialdemokratiet med at få gjort bedre i udvalget, det er næppe noget, der giver anledning til særlige uoverensstemmelser. Det er simpelt hen bare at få det til at virke bedre.

Når man så ser på nogle af de fordele, der er ved disse 33 punkter, som § 1 er opdelt i, vil man se, at det medvirker til, at formuebeskatningen med ministerens adjektiv bliver gjort mere konsekvent, at man faktisk skal svare formueskat af en formue, der ikke er alt for gammelt beregnet, og at man skal svare formueskat ud fra noget, der repræsenterer værdien, og ikke ud fra, at man har dette tilfældige tal, som skødesummen vil udtrykke. Altså f.eks. hvis man har en ejendom, der nok skødemæssigt kan sælges til 1 mill. kr., mens der er et kurstab på sælgerpantebrevet på 300.000 kr., så skal selvfølgelig den ejendom ikke op i formuen med mere end de 700.000 kr., som den mand, der har pengene stående i bankbøger eller obligationer eller noget andet, kommer til at betale. Det er alt sammen skridt i den rigtige retning.

Men så er det unægtelig noget ulogisk, når man heroppefra kan begynde at sige, at så skal man også gøre det, der står i ministerens forslag § 2, og gøre det nu her inden for de ni arbejdsdage, der er tilbage herinde i folketinget før 1. maj, for der kan da ikke under nogen omstændigheder være nogen nødvendig sammenhæng i det. Vil man endelig arbejde videre med hensyn til at få gjort formuebeskatningen mere konsekvent, er den næste store ting at tage fat på sådan noget som, at de offentligt ansattes pensionsrettigheder og deres kapitaliserede værdi skal med ind i formueskatten. Det er vel dér, hvor vi efterhånden har den store inkonsekvens tilbage i vores formuebeskatning, at vi får den tryghed i ansættelsen, man har, når man er ansat i offentlige stillinger, ind som et aktiv i formueansættelsen. Det er det, vi skal til at arbejde på, og ikke på det punkt, som ministeren nu fremdrager i § 2.

Spørgsmålet om at kursansætte gæld har været diskuteret igennem årtier, og senest har jo altså det af skatteministeriet nedsatte ud-

valg arbejdet med det fra 1976 til 1979. Det har sagt: ja, det lyder ganske glimrende, men vi kan bare ikke finde ud af noget som helst om, hvordan det i grunden skal gøres i praksis. Det er jo det, der står i udvalgets betænkning. Nu kommer ministeren så med det forslag, som vi skal gennemføre inden for disse meget få arbejdsdage, og siger: nu vil jeg have dette gjort til lov. Så kigger man jo interesseret på, hvordan det så skal være. Ja, det skal være på den måde, at ministeren for skatter og afgifter fastsætter, hvordan kursene skal være. Andet står der jo faktisk ikke i § 2, og sådan køber vi nu engang ikke katten i sækken.

Når ministeren ikke er kommet videre i sin tankegang med hensyn til, hvordan man skal kursansætte gæld, siger det sig selv, at man må vente, indtil ministeren er kommet frem til virkelig at få overvejet de ting, sådan at vi kan få det ind i lovteksten. Det kan ikke være noget som helst med, at det skal være en nødvendighed for at få gennemført § 1, at man også tager den bivogn med, som er hæftet på med § 2. § 1 i sig selv trækker i den rigtige retning, og hvis man igennem en kursansættelse af gæld skulle kunne trække yderligere i samme retning, lad os så diskutere det, når ministeren har gjort op med sig selv og kommet med de tanker, som han altså nu i stedet for vil fastsætte i en bekendtgørelse el. lign. Skal vi ind på gælden, er det jo helt åbenbart, at vi også skal have klaring på, hvilken skærpselse af kapitalvindingsskatten ministeren vil have gennemført, ved at man med anskaffelsessummen skal have den reduceret i forhold til, at gælden skal optages til kursværdi. Hvad er det for noget med hensyn til påløbende, men endnu ikke forfaldne skatter, der skal op som gæld osv? Der er et meget bredt spektrum inden for gældsområdet. Nu lyser den røde lampe for det, men jeg kan godt fortsætte eksemplikationen meget længe, så forvent derfor ikke, at man kan holde 1. maj i Fælledparken med § 2 gennemført!

Bollmann (CD):

Begrebet kontantvurdering har jo været drøftet og anbefalet af en række partier i tinget gennem adskillige år, men det er vel første gang, vi har et mere konkret grundlag at diskutere den på.